

РЕШЕНИЕ

№ 42159

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12341** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 84, ал. 2, във вр. с чл. 76б, ал. 1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Б., [дата на раждане] в [населено място], р-н Г., А., Л., с посочен в жалбата адрес СДВНЧ-Любимец, [населено място], [улица], срещу Решение № П-5/05.11.2025г. на Интервюиращ орган в Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно, като се твърди, че при подаването на последващата молба за предоставяне на международна закрила, въпреки връчените указания за правата и задълженията му, не е имал равни процесуални възможности да участва в защита на своите права. Твърди се, че обжалваното решение било издадено в нарушение на чл. 12 от Административнопроцесуалния кодекс, тъй като изпълнението на нормата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, във вр. с чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, било пряк израз на заложения в текста на разпоредбата от АПК принцип– осигуряване на откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. В случая липсата на информация на разбираем език относно необходимостта от посочване на нови обстоятелства и представянето на нови писмени доказателства в тяхна подкрепа, водела до въвеждане в заблуждение на търсещите закрила лица, които предвид факта, че се намирили на чужда територия, не познавали езика, още по-малко правния ред, представлявали уязвима категория лица. В този смисъл липсата на указания представлявала съществено нарушение, граничещо с административен произвол, което водело до незаконосъобразност на оспореното решение. Моли за отмяна на процесното решение и връщане на преписката на органа за ново разглеждане със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и със служебен защитник адв.П. Д., определена от Председателя на САК, назначена за процесуален представител на чуждия гражданин с Определение № 39888/01.12.2025г. Поддържат жалбата по съображения, изложени в нея. Жалбоподателят лично сочи, че обжалва Решение №П-5/05.11.2025 г., поддържа жалбата, дал всички доказателства по делото, както и че много се страхувал първия път когато го хванали, не знаел какво да прави и за това казал различни имена.

Ответникът, Интервюиращ орган при ДАБ-МС, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител. В писмено становище, чрез юрисконсулт С. се излагат подробни съображения, в които се оспорва жалбата с искане съда да я отхвърли като неоснователна.

Административен съд– София град, трето отделение 73-и състав, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба, вх.№2302/08.09.2023г. А. Б., гражданин на А., е поискал закрила от Република България. Чужденецът е бил регистриран чрез попълване на Регистрационен лист рег. №УП-14754/08.09.2023г. като [дата на раждане] в [населено място], р-н Г., арабин по произход, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, неженен. Личните му данни са установени въз основа на декларация на осн.чл.30, а.1, т.3 от ЗУБ, т.к. не е представил документи за самоличност. В проведено интервю е посочил, че причината да напусне държавата си по произход е невъзможността да си намери високоплатена работа.

С Решение № УПП-1305/15.09.2023г., в производство по общия ред, образувано по на глава VI, раздел II от ЗУБ, интервюиращ орган при ДАБ при МС отхвърля молбата за предоставяне на международна закрила на А. Б. като явно неоснователна. Административният акт е бил връчен на адресата лично на 15.09.2025г. Няма данни решението да е било обжалвано и не е спорно, че същото е придобило стабилитет.

На 29.10.2025г. от чуждия гражданин е подадена последваща молба за международна закрила с вх.№УП-14754, в която се сочи, че за него има нова опасност от преследване в А., т.к. не е изплатил дълга си към човек там, той ще го бие, а полицията няма да го защити. От административната преписка е видно, че на същата дата са му връчени указанията относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, като в тях подробно е описано каква е процедурата и по отношение на последваща молба. Видно от положените подписи, указанията са връчени на чуждия гражданин в присъствие на преводач, като е получил и копие от тях на арабски език. С подаването на последваща молба с рег. № УП-14754 от 29.10.2025 г. чуждият гражданин отново отправя искане за предоставяне на международна закрила в Република България.

С Решение № П-5/05.11.2025г., издадено от Интервюиращ орган на ДАБ при МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег.№УП-14754 от 29.10.2025г. на А. Б. до производство за предоставяне на международна закрила.

В решението е посочено, че чужденецът не предоставя никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Анализирайки представените към последващата молба фотокопия на документи, административния орган е заключил, че проблемите, изложени в молбата са от социален и криминален характер, настъпили са през 2022г., и не са новопостъпили обстоятелства от съществено значение, както и не отговарят на условията за предоставяне на международна закрила по ЗУБ. Уточнява се, че ако в действителност за него са били важни и от съществено значение, молителят е имал възможност да ги представи в интервюто, което му е проведено на 13.09.2023г. Органът е обсъдил и справка с вх. № МД-02-577/21.10.2025г. на дирекция

„Международна дейност "на ДАБ – МС, и установил, че в А. няма въоръжен международен или вътрешен конфликт, както и че Алжирска народнодемократична република е включена в списъка на сигурните страни по отношение на търсещите закрила.

В обобщение се формирал извод, че в подадената последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ, касаещи държавата по произход на молителя. Липсвали нови обстоятелства, включително такива за личното му положение, обуславящи допускане на последващата молба за закрила до производство по общия ред.

На 07.11.2025 г. срещу подпис, решението е връчено на чуждия гражданин, който е запознат с неговото съдържание на език, който разбира и това е удостоверено с подпис на преводач.

Жалбата срещу решението е депозирана на 17.11.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Решение № П-5/05.11.2025г. е издадено от компетентен административен орган. П. К., старши експерт в Транзитен център-с.Пъстрогор, е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-293/13.04.2022г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ, в сроковете на чл.76б, ал.1 ЗУБ и издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Не се констатира при постановяването на процесното решение да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Безспорно е установено, че за жалбоподателя А. Б. има приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата производство за предоставяне на международна закрила в Република България, поради което подадената от него до Председателя на ДАБ молба с вх. №УП-14754/29.10.2025г. се явява "последваща молба" за предоставяне на международна закрила по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗУБ.

В разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ е предвидено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 от същия закон. Според чл.13, ал.2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Съгласно чл. 76б, ал.1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1.допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2.не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Предвид съдържанието на подадената последваща молба, в нея обективно не са посочени нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход, поради което правилно е приложена процедурата по глава шеста, раздел III от ЗУБ.

Решението е издадено в срока по чл.76б, ал.1 , вр. ал.2 от ЗУБ – в 14-дневен срок, считано от подаване на последващата молба за международна закрила.

Преценката за наличието на основанията по чл.13, ал.2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а визираната в жалбата разпоредба на чл.58, ал.5 от ЗУБ, предвиждаща, че на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указанията относно реда за подаване на молбата, не въвежда задължение за административния орган да указва изрично на подателя какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба за закрила. Законът не вменява на органите на ДАБ задължение при подаване на последваща молба от търсещи закрила лица да им указват, че трябва да представят нови писмени доказателства и да изложат нови обстоятелства. Единствено от подаващата молба зависи на какво обстоятелство ще обоснове последващата си молба за закрила.

В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че при постановяване на решението административният орган е нарушил законовите изисквания, въведени с чл.58, ал.5 от ЗУБ, както и че е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствени правила. От една страна непознаването от подателя на молбата на относимата към производството по предоставяне на закрила нормативна уредба не води до нарушаване на неговите процесуални права, а от друга – дори и в съдебното производство по оспорване на решението чужденецът не представя нови писмени доказателства в подкрепа на последващата си молба, което означава, че резултатът от административното производство би бил същия дори и в случай, че изрично му е било указано необходимостта от представянето на такива.

Неоснователно е и твърдението в жалбата, че поради непредоставянето на разбираем за чужденеца език на информацията, решението е издадено в нарушение на принципите за достъпност, публичност и прозрачност, предвидени в чл.12 от АПК. Липсата на информацията относно необходимостта от посочване на нови обстоятелства и представянето на нови писмени доказателства в тяхна подкрепа, не може да се определи като въвеждане в заблуждение, доколкото въпросът за лична преценка на търсещото закрила лице е на какви обстоятелства ще се позове, за да поиска повторно международна закрила, след като такава вече му е била отказана с влязъл в сила акт. Преценката дали посочените обстоятелства са нови, дали са такива от съществено значение за личното положение на молителя, или са от съществено значение относно държавата му по произход, е в правомощията на административния орган.

В процесния случай оспорващият е вписал в молбата си, „че за него има нова опасност от преследване в А., т.к. не е изплатил дълга си към човек там, той ще го бие, а полицията няма да го защити“. Към нея е приложил фотокопия на документи, анализирани от административния орган. Направен е извод, че голяма част от представените документи са с лошо качество и трудни за превеждане, касаят друго лице, различно от молителя и не може да се твърди, че представените доказателства имат отношение към производството на А. Б., тъй като не може да се установи, че става въпрос за едно и също лице. Съдът намира, че правилно органът е приел, че чуждият гражданин не се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Изложените в последващата молба твърдения не могат да се приемат за такива от съществено значение за положението на жалбоподателя и за общото положение в А..

В проверяваното решение административният орган е извършил и нова преценка относно положението в А., като е обсъдил справка вх. № МД-02-577/21.10.2025г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, даваща информацията относно актуалната политическа и икономическа обстановка в А., в която се съдържат данни относно състоянието на сигурността в страната. Събраните от административния орган доказателства в производството по последващата молба, преценени спрямо тези, събрани в производството по първоначално подадената молба за закрила, също не сочат наличие на нови обстоятелства, които да рефлектират

съществено върху индивидуалното положение на молителя, нито обосновават съществена промяна в обстановката в страната му по произход до степен, че те да доведат до предоставяне на международна закрила.

Изводът, до който е достигнал административният орган след извършения анализ на информацията в справката– че не са налице обстоятелства, налагащи допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, се споделя изцяло от настоящата инстанция.

При липса на конкретни твърдения в молбата относно обстоятелствата, поради които подателят ѝ се страхува за живота си, ако се върне в държавата си на произход, и липса на представени нови доказателства, правилно от интервюиращия орган е прието, че не са спазени изискванията за допустимост на последващата молба за закрила, респ. правилно същата не е допусната за разглеждане по същество.

Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби, съответства с целта на закона, не е засегнато от порок, налагащ неговата отмяна и следва да бъде потвърдено, а подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, трето отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б., [дата на раждане] в [населено място], р-н Г., А., Л., с посочен в жалбата адрес СДВНЧ-Любимец, [населено място], [улица], срещу Решение № П-5/05.11.2025г. на Интервюиращ орган в Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: